

عنوان مقاله:

بررسی معنایی رنگها در شعر «ماذا سییقی؟» محمود درویش

محل انتشار:

دومین همایش ملی ادبیات مقاومت با محوریت شهید عالی‌مقام سپهبد قاسم سلیمانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهدی شاهرخ - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه مازندران، ایران

زهرا شمس ناتری - کارشناس ارشد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه الزهراء، ایران

رقیه رستم پورملکی - دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از عناصر تاثیرگذار در زیبایی شعر هر شاعری، تخیلات شعری حاصل از رنگ هاست؛ زیرا رنگ در شعر از جایگاه برجسته ای برخوردار است. محمود درویش شاعر بزرگ مقاومت فلسطین نیز در اشعار خود، رنگ را در اشکال رمزی، کنایی و استعاری به کار می گیرد. این پژوهش با تکیه بر شیوه توصیفی- تحلیلی درصدد آن است انواع به کار رفته رنگ را در قصیده کوتاه «ماذا سییقی؟» درویش بررسی نماید. نتایج این پژوهش نشان می دهد که هریک از این رنگ ها، معانی و دلالت های متفاوتی را بازتاب می دهند؛ رنگ سب پربسامدترین رنگ در این شعر و نماد امید، آزادی طلبی و پویایی است و عشق به فلسطین و ملت مبارزش را به تصویر می کشد. رنگ سفید نماد صلح و آرامش در سایه سار آزادی؛ رنگ سیاه نشان ظلم و ستم، استعمار و بندهای اسارت؛ و رنگ آبی نشان آرام، جاودانگی و بی کرانگی است. در حالی که رنگ سرخ نمایانگر عشق به فلسطین و نماد شهادت، شهامت، فداکاری در راه آزادی فلسطین است.

کلمات کلیدی:

شعر مقاومت، معناشناسی، رنگ، نماد، محمود درویش، قصیده «ماذا سییقی»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263602>

